

Közéletünk hírei

AZ INDONEZ
NAGYKÖVET
LOSONCZI PÁLNAL

Losonczy Pál, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke szerdán fogadta prof. dr. Hadinoto Sujono-t, az Indonéz Köztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövétét.

FOCK JENŐ FOGADTA
A BELGA NAGYKÖVETET

Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke szerdán bemutató látogatáson fogadta Pierre Yves de Vleeschauer-t, a Belga Királyság új magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövétét.

IRAK NAGYKÖVETE
KÁLLAI GYULÁNÁL

Kállai Gyula, az országgyűlés elnöke bemutató látogatáson fogadta Muhieddin Mahmud rendkívüli és meghatalmazott nagykövétét, az Iraki Köztársaság új magyarországi nagykövétét.

Nukleáris energiatermelési terv a KGST-ben

A nukleáris energiatermeléssel kapcsolatos kérdésekre is kiterjeszti egyre szélesebb körű működését a KGST villamos energia állandó bizottsága. 1980-ig előreteljesítve tovább finomítja az energiamegteremtés, mászóval a tagországokban várható energiaigények és kielégítési lehetőségük felmérését.

Jutalmak a legjobbaknak

A vége felé közelgő 1967-es év munkáját értékelték tegnapi Magyar Vöröskereszt Szeged városi bizottságán. Az üzemi és területi vöröskereszt-szervezetek titkárait Kenéz Antalné, a Magyar Vöröskereszt városi bizottságának titkára tájékoztatta. Beszámolójából kiderült, hogy a szervezet egyes munkaterületeit illetően — felvilágosító munka, a véradó mozgalom szervezése, családvédelem és gondozás, ifjúság- és gyermekvédelem — elégedettek lehetnek eredményeikkel, másutt viszont akad javítanivaló. Nagyobb gondot kell fordítani a tag-szervezésre. A jövő év egyik legfontosabb feladata — a fentebb említettek további erősítésén túl — éppen ez. Ezenkívül meg kell oldaniuk 1968-ban a vöröskereszt-szervezetek körzetiését is.

Beszámolóját hozzászólások követték, majd Kenéz Antalné jutalmat nyújtott át a legkiválóbb üzemi és területi szervezetek titkárainak.

A Gazdasági Bizottság határozata

Összehangolják a beruházásokat

A Gazdasági Bizottság legújabb határozatában az azonos településeken létesülő beruházások koordinálásáról intézkedik. A rendelkezés célja; kellő időben összehangolják az azonos városban, vagy községben tervezett beruházások helyét, idejét, a közösen használt létesítmények telepítését, mert ezzel jelentős anyagi erőket lehet megtakarítani, s így növelszik a beruházások hatékonyságát is.

A koordináció a különböző szintű tanácsok végrehajtó bizottságainak feladata. A város- és községfejlesztési tervek alapján alakítják ki a tervezett beruházások cél-szerű elhelyezését, a kapcsolódó közművelés, a közlekedésfejlesztés, az energia-szolgáltatás gazdaságos módjait. Megvizsgálják, milyen lehetőségek vannak egyes létesítmények közös megvalósítására, azok gazdaságos kihasználására. A koordináló szervezetek felkérhetik a beruházókat, hogy a szükséges terveket, tervtanulmányokat készítsék el és bocsássák rendelkezésére.

Ez a szerv véleményezi a beruházások elhelyezésére, a tervezett szanálásra, kisa-játításra vonatkozó javaslatokat. Elemzi, hogy milyenek lesznek a beruházás ki-hatásai a helyi munkaerőhelyzetre.

A koordinálás egyeztető tárgyalások útján történik. A koordinációs szerv javaslatokat tehet a közösen megvalósítható létesítményekre, a kivitelezés költségeire, az érdekelt szervek részvételének mértékére, az üzemelési költségek megosztására, elszámolásának módjára, stb. ha a közös beruházásnak számottevő gazdasági előnye volna, s összehangolás idő szempontjából is megoldható, de megállapodás mégsem jön létre, úgy a területtel gazdálkodó szerv az ilyen azonos célú, közösen megvalósítható beruházásokhoz szükséges területet az érdekelt beruházóktól megtagadhatja. Ugyanakkor javaslatot tehet más telepítési helyre.

A koordinálást felső szinten az Országos Tervhivatal elnöke látja el.

Hogyan tovább?

A cipőgyár pártszervezetei az új mechanizmus küszöbén

A Minőségi Cipőgyár szegedi gyáregységének pártirodájában orákon át tartott a kötetlen összműködés a gyári pártmunkáról, főként az új mechanizmus előkészítésében, végrehajtásában. A beszélgetésben részt vett és a kérdésekre válaszolt Liptai Veronika, az MSZMP városi bizottságának tagja, a szegedi gyáregység csúcs-pártvezetőségének titkára, Bánfi Károly, Maróti László és Rácz István csúcs-pártvezetőség tagok, Benkő Jánosné, a II-es pártalapszervezet titkára, valamint Greninger Dezső, a gyáregység főmérnöke.

Embereket érint

Az új mechanizmus közismerten nagyobb önállóságot jelent a vállalatnak. A gyáregységnek jóval kevésbé, hiszen a termelés mennyiségét, összetételét végül a budapesti központ állapítja meg, figyelembe véve természetesen a szegediek véleményét. Az önállóság elsősorban a gyár központjában érvényesül, de kisugárzik az egységekre is.

Jövedre az idei 1 millió pár cipő helyett körülbelül 1 millió 250 ezret kell készítenie a szegedi gyáregységnek. Vállalták ezt, és a megoldás módja rajtuk múlik. A csúcs-pártvezetés, miután a gazdasági vezetéssel együtt elemezte a körülményeket, e feladat elvégzésére ösztönöz. A pártmunka tehát kapcsolódik a helyi gazdasági kérdések megoldásához, persze anélkül, hogy a gazdasági vezetők helyett közvetlen technológiai, szervezési stb. ügyekkel foglalkozna. A termelés mennyiségi növelését jobb technológiával, a munkaidő teljesebb kihasználásával, új gépek, új dolgozók munkábaállításával kívánják elérni. Új cipőfazonok gyártására is állnak, és ez sem könnyű, mert az új munka begyakorlottságához idő kell. Január 1-től kéthetenként szabad szombat lesz. Mindezek közvetlenül érintik az embereket. Örülnek a 44 óras munkahétnak, a termelés fokozásának, cipőik keresletének, mert ez létbiztonságot nyújt. A nyereségrészesedés idén is körülbelül 1 hónapi fizetésnek megfelelő lesz. De újra és újra szólni kell arról a párttagoknak a párton kívüli dolgozók körében — sajnos e tekintetben nem elég erőteljes a pártalapszervezetek tevékenysége, s ez a csúcs-pártvezetés munkájának negatívuma is —, hogy a jövő formálása, az életkörülmények további javulása csak a jobb munkával járhat együtt.

Az új mechanizmusban — erre ugyancsak ügyel a csúcs-pártvezetés, mert politikai kérdés — nem csökken-

het a munkások átlagkeresete. A munkás átlagkereset a gyárban 1965-ben havonként 1 ezer 344 forint, 1966-ban 1 ezer 451 forint, az idén 1 ezer 550 forint volt. Jövőre valamivel szintén többet kívánnak nyújtani, a korábbi évekhez körülbelül hasonló mértékben. A nyereségrészesedés összegét is tartani szeretnék.

Kiken múlik? Nem frázis, hogy a gyár minden dolgozóján: vezetőknön, munkásokon egyaránt. A tisztséggel végzett munka, a vezető színvonalának további növelése a garancia, hogy a gazdaságirányítás új rendszerében ki-ki jól megtalálja számításait. Azért kell erről hangsúlyozottan szólni itt, a szegedi cipőgyárban is egy-egy konkrét termelési kérdés kapcsán, mert tapasztalható: a dolgozók némelyike csak a „járandóság” jogáról beszél. Valóban, ahogyan tréfásan itt is mondják, a „piacról élünk”, a járandóság igen lényeges. A jogokhoz azonban kötelességek járulnak, a kettő nem választható külön. A gyár légkörében politikai munkával, a párttagok és a legön tudatosabb párton kívüli munkások, a törzsgárda tagjainak szavaival ezt a tudat is tovább kell erősíteni.

Nem ugyanúgy

Ahhoz, hogy a csúcs-pártvezetés, a pártalapszervezetek a politikai munka eszközeivel időben és jól segíthessék az üzem előtt levő feladatokat — jól kell azokat ismerniük. Az embereket érintő kérdések eldöntéséhez a gazdasági vezetők számára nélkülözhetetlen a csúcs-pártvezetés, a pártalapszervezetek véleménye. Igazán partnerek ugyanis csak így lehetnek. Nagyjából kielégítőnek ítélték ez a gyáregységben. Kölesönös a véleménycsere, közösen alakítják ki a döntést, s rendszeres az igazgató beszámoltatása. Kétségtelen viszont, hogy az együttműködést gazdagítani kell. Megtörténik ugyanis, hogy egy emberre kiható fontos problémáról, és ennél fogva politikai kérdésről a csúcs-pártvezetőséget képviselő párttitkárnak később van tudomása, mint például egy osztályvezetőnek.

Helytelen, hogy a Minőségi Cipőgyár igazgatói tanácsának ülésére, ahol az iparág átfogó, igen lényeges ügyeiről kapnak tájékoztatást a gyáregységek vezetői, nem hívják meg a gyáregységek pártszervezeteinek képviselőjét. Szegedről, a gyárak összevonásának immár négy éve alatt egyetlen egyszer, tavaly tavasszal hívták meg a csúcs-pártvezetés titkárait. Az igazgatói tanács ülése ilyenformán lemond a gyáregységek párt-szerveinek véleményéről, ja-

vaslatairól. Pedig a párt-szervek nemcsak egyszerűen partnerei a gazdasági vezetésnek, hanem a termelő egység politikai irányító testületei is. A gyáregység pártvezetésének távolmaradása az igazgatói tanács üléséről azt is jelenti, hogy a gyár pártvezetése nem azonos időben, sőt nem is ugyanúgy kap információkat. Ezért a párt-alapszervezetek tagjainak tájékoztatása sincs esetenként úgy „szinkronban”, ahogy kellene. Ezt a dolgozók körében végzendő felvilágosító munka sínyle meg.

E témakörhöz tartozik, s üdvözlendő az a gyakorlat, hogy Barabás Bálint vezérigazgató, Bujái Péter igazgató-főmérnök Szegedet felkeresve igencsak beszélget a gyáregység csúcs-pártvezetésének tagjaival. Ez azonban nyilvánvalóan korántsem helyettesítheti a gyáregység pártvezetése képviselőjének időközönkénti részvételét az igazgatói tanács ülésén.

Tartalom, módszer

A hogyan tovább a pártmunkában? kérdésre egyöntetű volt a vélemény: a gazdasági munkához kell még jobban igazítani a pártmunka módszereit. A csúcs-pártvezetés, a pártalapszervezetek és a gazdasági vezetés még tartalmasabban, partnerként működjenek együtt. A pártirányításban — ami nem merülhet ki a gazdasági munkában egy-egy felelősségű igazgató beszámoltatásában — így jutnak igazán érvényre annak fő elemei: a reális, gondos helyzetelemzés, beható véleménycsere, a következtetések utáni döntés, majd a végrehajtás ellenőrzése.

A gyáregységben mindehhez megvannak a feltételek, a szellemi és anyagi erőforrások, csak bátrabban kell élni velük!

Morvai Sándor

A Vörös Újság

Negyvenkilenc évvel ezelőtt, 1918. december 7-én jelent meg első ízben a Kommunisták Magyarországi Pártjának hivatalos lapja, a Vörös Újság. Emlékeztessék történelmi esemény ez, jelentősége a tovaröppөн évekkel sem csökken.

Amikor a Vörös Újság első száma megjelent, már győzött az őszirózsás polgári demokratikus forradalom, amely egyúttal a háború végét is jelentette, de az igazi békét és a tömegek politikai, anyagi és kulturális felemelését nem tudta biztosítani.

A monarchisták vissza akarták ültetni Habsburg Károlyt a trónjára. Tisza István hívei ismét vezető szerepre vágytak a politikában. A nagybirtokosok akadályozták a földreformot, a katonai csoportok pedig szovjetellenes hadsereget akartak szervezni. És az ipari tőke — összefogva a banktőkével — a termelés szabotálásával akadályozta a demokratikus hatalom megszilárdulását. Ebben a történelmi helyzetben alakult meg 49 évvel ezelőtt 1918. november 24-én a Kommunisták Magyarországi Pártja, és indult meg 1918. december 7-én az első legális magyar kommunista pártlap, a Vörös Újság.

A lap frissen, elevenen, harcosan, magas színvonalon képviselte a KMP politikáját. Felvilágosította, nevelte, harcba mozgósította a tömegeket. Küzdött a proletárhatalomért, a monarchista és burzsoá ellenforradalom ellen. Fellépett a munkásmozgalmon belüli opportunizmus minden formájának leküzdéséért. A dolgozók előtt világossá tette a kommunisták célját, hogy olyan termelőviszonyokat kell kivívni, amelyek biztosítják a munkássztyály és vele együtt az egész dolgozó magyar nép felemelkedését, az ország függetlenségét, szabadságát, békés fejlődését. És amikor — 1919. március 21-e után — megvalósult a Magyar Tanácsköztársaság, a Vörös Újság az elért vívmányok megvédéséért folytatta harcát.

Aki ma kezébe veszi a Vörös Újság első számát és a korabeli számapapírja miatt néha már-már alig olvasható számait — csodálatosan frissnek érzi minden példányát, Szerkesztői — Rudas László, és sorban utána: Szamuely Tibor, Vágó Béla, Kun Béla, László Jenő és Jancsó Károly, főmunkatársai pedig: Alpári Gyula, Aranyossi Pál, Bolgár Elek, Révai József — a szerkesztőség egész kollektívja: mindig és minden körülmények között a történelmi fejlődést szolgálta.

A kommunista sajtó, megjelenésének első, ünnepi órájától kezdve a haladásért folyó küzdelem első vonalában maradt. Most is változatlanul betölti lenini szerepét, s mint kollektív szervező és agitátor milliókat mozgósít a nagy nemzeti feladatok megoldására.

Korunk marxista-leninista sajtója naponta százszerezt tájékoztatást végzi. Akár a szocialista nemzeti egység, akár az új gazdasági mechanizmus, akár a megújuló parlamentarit élet eseményeiről, vagy az üzemi, mezőgazdasági, tanács munká országos és helyi problémáiról vagy kulturális életünk legbonyolultabb kérdéseiről van szó — felkészülten és felelősségerzettel áthatva teljesíti hivatását. Harcosan kiáll a szocialista internacionalizmus és a béke ügye mellett.

A mai magyar sajtó a régi harcosok örököseként, s a nagy munka sikeres folytatójaként — a szocializmusért harcoló dolgozók megbízható fegyvertársa. Ezt a harcos újságrást ünnepeljük ma, a magyar sajtó napján, a Vörös Újság születésnapján.

Földes Mihály

Ünnepségek a magyar sajtó napján

Újságírók kitüntetése

adott a Magyar Sajtó Háza-

ban.

Koszorúzási ünnepségek

Ugyancsak a sajtó napja

alkalmából koszorúzási ünnepséget rendeztek a Kommunisták Magyarországi Pártja Visegrádi utcai volt székházának — a Vörös Újság egykori szerkesztőségének — homlokzatán levő emléktáblánál. A Népszabadság szerkesztősége, a Magyar Újságírók Országos Szövetsége, a Magyar Újságírók Országos Szövetsége, a Minisztertanács Tájékoztatósi Hivatala és a Nyomda-, a Papíripar és a Sajtó Dolgozóinak Szakszervezete koszorúzta meg az emléktáblát.

Délután a MUOSZ székházában az újságíró-iskola hallgatói — díszőrség kíséretében — a Vörös Újság

Újság emléktábláját és koszorúkat helyeztek el Róza Ferenc emléktábláján is.

Fogadás Moszkvában és Berlinben

A magyar sajtó napja alkalmából szerdán este Sztyepka József, hazánk moszkvai nagykövete fogadást adott. A szívélyes légkörben lezajlott fogadáson megjelent L. N. Tokunov, az SZKP KB tagja, a Szovjet Újságíró Szövetség titkára, és Izvestyija főszerkesztője, V. I. Csernisov, a Szovjet Újságíró Szövetség titkára és sokan mások.

A magyar sajtó napja alkalmából Baló Péter berlini nagykövetségünk sajtóattaséja ugyancsak fogadást adott.

Rendelkezés a decemberi és a januári bérfizetésekről

A karácsonyi és az újévi munkaszüneti napokra való tekintettel a pénzügyminiszter a SZOT-tal egyetértésben utasítást adott ki a december 1-én esedékes béreket pedig december 29-én fizetik. A többi bérfizetési nap változatlan. Nem változik az állami és szövetkezeti építőipar december 22-i részfizetési napja sem. (MTI)